

Pastoralis Sollicitvdinis, Sive De Officio, Et Potestate Episcopi

Tripartita Descriptio. Cvivs Pars Prima Episcoporum institutionem, ...
Secvnda Quicquid ad Episcopi est potestatem, ... Tertia Quod ad casuum
reseruationem, ... Methodo Noua, & expedita complectitur

Vbi quæ ad omnifariam Episcopi potestatem, vel ad Sacramenta, &
Ordines conferendos, vel ad dispensationes elargiendas pertinent,
comprehensa sunt

Barbosa, Agostinho

Parisiis, M.DC.XXV.

Episcopvs An Possit cum sibi subditis dispensare in irregularitatibus
prouenientibus ex vitio, siue defectu corporis? Allegatio XLII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98621](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98621)

bus deformitatem, irregulares ſunt.

45 Paralyſi, vel appopleſia laborantes irregulares ſunt.

46 Italico morbo laborantes ſi foris appareat, horrorenque & ſcandalum gignat, irregulares ſunt.

47 Febris quartana neminem retrahit ab Ordinibus ſuſcipiendis.

48 Comitiali morbo correptus Ordines aſſumere non valet, nec in ſuſceptis miniſtrare.

49 Leproſus promoueri non debet.

50 Furioſi, mente capiti, & ij, qui in furorem aliquando verſi inſaniuerunt, non poſſunt fieri clerici.

51 Dæmoniacy non poſſunt fieri clerici.

52 Dæmoniacy tandem erunt ab officijs ſuis, Ordine, & loco ſuſpenſi, quouſque unius anni ſpatio per diſcretionem Episcoporum inueniantur ab huiusmodi calamitate liberati.

53 Gigantes, & Pigmei, quando irregulares ſunt?

54 Abſtemij, quando poſſint ordinari?

55 Corporis vitium aliquod, ſeu defectus abſque culpa alius ordinando proueniens, impedimentum præſtat ſolum executioni illius actus, ſeu officiij, ad quod fit inhabilis propter impotentiam, aut defectum.

56 Digitoſus, & dimidium palma ſine ſua culpa amittens, poteſt habere beneficium non requirens celebrationem.

57 Summo Pontifici ſolum competit poteſtas diſpenſandi cum corpore vitiatum.

58 Declaratur gloſſa verbo, noſtram, in cap. ſignificauit, de corpore vit.

59 Episcopus poteſt diſpenſare cum habentibus membrum occultum, ſiue manuſcriptum non ſua culpa abſciſſum, & quando ceſſat homicidij præſumptio atque huiusmodi membrum non reddit ipſum impotentem ad celebrationem.

60 Vitium medicum quod dicatur, & quæ notabilis deformitas relinquitur iudici arbitrio.

61 Episcopus eſt determinare, quando dubitatur ſit ne talis corporalis morbus, vel defectus, qui Ordinis executionem impedit, etiam reſpectu Regularium.

EPISCOPVS AN POSSIT

cum ſibi ſubditis diſpenſare in irregularitatibus proueniens ex vitio, ſiue defectu corporis?

ALLEGATIO XLII.

Corpore vitiatum ad effectum ne debeat Ordinibus inſigniri ille dicitur, qui membro principali caret, vel quia natus ita eſt, vel quia illud mutilatum, aut debilitatum ſibi fuit, aut ipſum nimia illius deformitas angit; qui vult enim fieri clericus non debet eſſe corpore vitiatum, aut diminutum, cap. illiberatos 36. diſt. cap. 1. 49. diſt. cap. non conſidat 50. diſt. cap. 1. cap. penitentes, & cap. præcepta 55. diſt. cap. infames 6. quaſtion. 1. cap. 1. & per totum, de corpore vit. Com. in Clem. ſi furioſus par. 1. in princip. num. 5. Albert. Trati. de vera, & perfectio clerico, lib. 2. cap. 16. Lambertin. de inrepatron. 1. par. 2. lib. quaſt. 7. art. 12. numer. 1. Thom. Acti. de ludo

ſcacchorum, quaſt. 5. princip. num. 23. Campanil. in diuerſorio iuris Canon. rub. 11. cap. 17. num. 1. Azor. inſtitut. moral. par. 2. lib. 6. cap. 4. quaſt. 13. Bellet. diſquiſit. clericalium, par. 1. rub. de diſciplina clericali, §. 7. num. 1. pag. 86. Nicol. Garcia de beneficijs, par. 7. cap. 12. num. 4. Nam ſecundum Galen. lib. de diſp. medi. ſanitati accidunt pulchritudo, boni habitus integritas, teſteque Seneca epiſt. 40. minus eſt accepta ſcientia vel virtus ex deformi corpore veniens, hinc Ennius gratior eſt virtus veniens de corpore pulchro.

2 Romanos olim ab ætate Romuli mos erat eos ſolos Sacerdotes eligendi, qui & genere excellentes, & virtute præſtantes, nec tamen inopes, aut corpore villa ex parte truncati fuiſſent, vt refert Dionyſ. lib. 2. Roman. antiq.

3 Apud Perſas uſu pariter receptum fuit ſacrorum miniſtris corpore integros admittendi, nullam maculam habentes, neque aliqua corporis ſæditate notati, Alexand. ab Alex. lib. 6. diuerſum genia, cap. 14. quia corporalis ſæditas, animi morumque deformitatem indicat argum. cap. quia diuerſitatem de conceſſis præbend. tenent ibi Abb. notab. 1. Trapa. l. 2. commub. gloſſa. 1. par. 2. num. 55. Eſcob. de rationem. cap. 32. num. 1.

4 Facies namque ſæpe indicat quale eſt cor, obſeruandum, ff. de officio præſid. l. 3. ff. de teſtibus.

5 Et ſpecies corporis ſimulacrum eſt mentis, figuræque probitatis. Luc. de Penn. in l. 1. verſ. 2. querimus, C. qui ar. vel præſeſ. ſe excuſ. lib. 10. & l. 1. C. de præſeſ. qui in urbe Conſtantinop. lib. 12. Mattha. de Fam. in tract. de modo ſtudenti, cap. 3. Thom. Acti. d. 9. 5. num. 26. v. d. Ambroſ. lib. 2. de Virgim. quem citat Ceuall. commun. contra commun. quaſt. 248. num. 11. vbi a num. 6.

6 Multa de pulchritudine adducit: & ſæpe in pulchro corpore pulchra reſidet anima ex ſententia Cymatolata ab Alexand. conſ. 209. incip. ponderatus, num. 10. verſ. diſtus vero inuenis. lib. 6. Proinde loquebatur Dominus ad Moyſem dicens, loquere ad Aaron: homo de ſemine tuo per familias ſuas, qui habuerit maculam non offeret Deo ſuo, nec accedet ad miniſterium eius, ſi cæcus fuerit, ſi claudus, ſi vel paruo, vel grandi, vel torto naſo, ſi fracto pede, ſi manu, ſi gibbus, ſi lippus, ſi albuginem habens in oculo, ſi rugem, ſcabiem, ſi impetiginem in corpore, vel hermoſus, omnis enim, qui habuerit maculam de ſemine Aaron Sacerdotis, non accedat offerre hoſtias Domino, nec panes Deo ſuo, Leuit. cap. 1. reſertur in c. hinc etiam, 49. diſt.

7 Per ſigna corporis nobis nota, inquit logici, ſyllogizamus diſpoſitiones animæ, nobis ignotas, Ariſt. 2. Perierim. Apprime enim, utilis eſt phyſiognomoniam ad præſumptionem de aliquo capiendâ, Bald. in l. 2. in 2. col. C. quom. appell. non recip. Hippol. in & expedita num. 55. quos refert Thom. Acti. de ludo ſcacchorum quaſtion. 5. princ. num. 67. Canalean. de brachio Regio par. 3. a num. 81. Gambar. de caſib. reſer. pag. 186. num. 14. vnde Propert.

Ex operum ſpecie claſcunt imigra cordis.

8 Exteriora enim indicant interiora, §. pauonum inſtit. de rerum diuiſ. Vnde non verificatur in iure dictum illud. Fronti nulla Fides. Et dicit Bald. in l. obſeruare, C. quorum appellat. non recip. quod ſicut turpis habitudo corporis declarat quem procliuiem ad ſcelera, ita pulchra ad virtutes. Non enim facile fieri poteſt vt qui omnino deformis eſt, bonus ſit, Bob. ad dil. in ſua politica, lib. 1. c. 8. n. 8. Vnde Marti. lib. 12. epi-gram.

gram, in zoilum ex corporis deformitate illum opinabatur improbum, remque mirandam esse subiungit si fortasse bonus esset.

Crimen ruber, niger ore, brevis pede, lumine laesus.

Rem magnam praestas, Zoile, si bonus es.

10 Mutilatio (quae proprie, & stricte sumpta, est amputatio membri, ut pluribus relatis Doctoribus probat *Aloys. Ric. in praxi aurea resol. 66.*) tantum inducit irregularitatem, quae in aliquo membro, dummodo principali, evenit, & ob culpam contingit. *Nauar. in manual. cap. 27. num. 198.* nam praeter mutilationem membrorum ad executionem Ordinum necessarium in quibus nil refert utrum casu, vel culpa sit sequuta mutilatio, semper distinguitur an illa casu, vel culpa evenierit, quia si casu, & sine culpa illa acciderit in paruo membro nullo, aut minimam inducente deformitatem, irregularitatem non operatur, *glos. fin. in cap. ult. de corpore viti.* dummodo rei licita operam daret, *Boysius de irregular. rub. de corpore viti. num. 5. vers. si autem par. 5.* Sed si ex propria culpa in mutilationem incidit, etiamsi culpa ipsa minima fuerit, irregularitatem incurrit, in qua tamen dispensat Episcopus, ut ministret in susceptis, per *cap. 1. de corpore viti.*

11 Membrum autem sumitur pro ea parte quae habet certum officium deputatum, & omne id quod in corpore nostro distinctum habet operationem illud proprie dicitur membrum, secundum *Aristot. 3. dictor. Clar. 8. fin. quae. 69. num. 16. Caball. resoluit. crim. casu 136. num. 16. Farnae. in praxi crim. q. 19. num. 23. cum segg. Plac. de delictis lib. 1. cap. 25. num. 4. Couar. in Clem. si furiosus par. 3. in int. num. 8. Iacob. de Grass. in decis. auri. lib. 2. cap. 26. num. 4. Henric. lib. 14. cap. 8. §. 1. Nauar. in manual. cap. 27. num. 206. vers. secundo dico, Aloys. Ric. in praxi aurea resol. 67.*

12 Sed mutilatio partis alicuius membri non producit irregularitatem, siluasi. verba corpore vitiatus, num. 3. vers. aut est mutilatus, nisi pars illa abscissa celebrandi adimeret potestatem, nempe si pollex praecisus esset, aut quicvis aliorum digitorum requiritorum ad consecrationem, *cap. fin. de ibi glos. ult. de corpore viti.* Vel deformitatem operaretur scandalosam *cap. 1. d. tit. de corpore viti.* & in hoc euentu procedere potest opinio Doctorum asserentium abscindentem sibi partem membri fieri irregulare, quamvis non sit notoria eius culpa, quam tenent *Solet. in summ. lib. 1. cap. 63. in ultimam regulam, Molin. de iustit. tract. 3. disp. 67. num. 8. & disput. 70. num. 16. Soar. tom. 5. de censuris disp. 51. sect. 2. num. 6. & 8. Sayr. eodem tract. lib. 7. cap. 7. num. 11. Nicol. Garcia de benefic. par. 7. c. 12. a num. 5.* In alijs vero euentibus ad incurrandam irregularitatem ex abscissione partis membri requiritur notoria culpa, & in his terminis procedere potest sententia aliorum, qui tenent requiri notoriam culpam quando totum membrum non est abscissum, de qua *Placa de delictis c. 24. n. 13. Iacob. de Grass. in decis. aureis lib. 4. cap. 27. num. 41. Regolin. de irregular. cap. 51. num. 7. & cap. 52. num. 5. Henric. in summ. lib. 14. c. 8. §. 4. lit. X. & c. 19. §. 4.* & in notoriam culpam incidere, qui voluntarie sibi mutilat non est qui dubitet, qui enim absciderit semetipsum non fiat clericus, ut habetur in *Can. Apost. 21. relato in cap. qui partem 55. dist.* tamen si abscissio sit illius membri, quo minime eget ad ministerium Ecclesiae, nec deformitatem operetur, sci-

licet, si obtinueret pudenda, prout infra *num. 13. cum seg.* dicitur, *Couar. in Clem. si furiosus par. 1. in princip. cap. num. 7. vers. secundo. Bonacina de censuris disp. 7. quae. 2. puncto 2. a num. 29.* & in isto casu non dispensat Episcopus, nisi dum defectus, & ipsa culpa est notoria, cum quadam infamia, *Henric. d. c. 19. §. 4. 13.* Qui se castrauerunt, seu permiserunt sponte se castrari, sunt irregulares, nec possunt esse clerici; *capit. si quis absciderit, & cap. si quis pro agitudine 55. dist. c. ex p. 1. de corp. viti.* Etiam quod hoc fecerint, ut caste uiuant d. c. si quis pro agitudine c. significauit 4. de corp. viti. *Rebus. in comm. ad l. spadonum i. 18. vers. si tamen aliquis, ff. de verborum signification. pag. 487.* & in praxi *benefic. tit. de dispensat. cum corpore viti. num. 15. & 16. Bellet. d. tit. de disciplina clericali, §. 7. num. 12.* Non enim per abscissionem corporis à Deo plasmati existimare debent posse à se carnales concupiscentias amputare, sed per disciplinam religionis, vel abstinentiae; Vnde illud *Matth. 9.* quatenus Dominus noster dicit esse Eunuchos, qui se castrauerunt propter Regnum Dei, est intelligendum de eunuchis spiritualiter, id est de his, qui se abstinere perpetuo à concubitu feminarum, prout interpretantur *D. Augusti.* & alij quos congerunt *Couar. in Clem. si furiosus par. 1. in princip. num. 6. vers. quinto, Bellet. dict. tit. de disciplina clericali, §. 7. num. 13. Campan. d. cap. 17. num. 12.* ubi etiam secundum *Chrysost.* quem refert *Soto lib. 5. de iustitia quae. 2. art. 1. in fine,* dicit, intelligi posse de illis, qui non per membrorum abscissionem, sed malorum cogitationum interemptionem se castrauerunt.

14 Si autem non sponte, sed casu quis fuerit scetus vel castratus, nempe propter infirmitatem, aut languorem, aut in cunabulis, seu à barbaris, aut per insidias hominum, siue dominorum eunuchus factus, vel si ita natus est, potest fieri clericus, & si iam sit potest in susceptis Ordinibus ministrare *cap. si quis à medicis, capit. eunuchus, capit. si quis pro agitudine, capit. si quis in infirmitate, capit. lator. cap. praeerea 55. dist. capit. ex parte 1. & 2. & cap. ult. de corpore viti. Nicol. Garcia d. cap. 12. num. 7. Bellet. d. tit. de disciplina clericali §. 7. num. 16.* nisi id sua culpa acciderit *Couar. in d. Clem. si furiosus par. 1. in princip. numer. 6. Mayol. de irregular. lib. 1. cap. 15. Plac. de delictis cap. 14. numer. 10. & 14. Rebus. in praxi benefic. tit. de dispensat. cum corpore viti. numer. 16. Virtuald. in candelabro aureo tit. de irregularit. ex viis corporis à numer. 174. Henric. in summ. par. 2. lib. 14. cap. 8. paragraph. 1. in fine, Nicol. Garcia d. cap. 12. num. 8.* plures refert Doctoris *Cened. ad Decretal. collect. 69. numer. 1.* ubi numer. 3. pulchre querit cur carens testiculis non sit pilosus.

15 Veluti si fuerint abscissa virilia, ab adulterae marito, vlciscente iniuriam, quia ipsum inuenit cum sua vxore coire, *Cou. ubi proxime, & llad. in tract. de irregularit. de corpore viti. colum. 2. Regolin. de irregul. cap. si numer. 3. Soar. tom. 5. disp. 51. sect. 2. numer. 8. Sayr. de censur. lib. 7. cap. 7. numer. 12. & 13. Molina de iustit. tractat. 3. disp. 70. num. 18. Campan. d. cap. 17. num. 11.*

16 Aut si cognouit carnaliter mulierem habentem morbum Italicum, ex huius contagio amisit membrum genitale, attento quod ex hoc id solet succedere, nisi ignoranter eam cognouisset, quam sanam putabat, *fr. Emman. in summ. tom. 1. cap. 158. num. 7.* Castratus vero ob agitudinem de consilio Medicorum sine vlla dispensatione ad omnes Ordines sacros ab Episcopo suo promoueri potest, *Nauar.*

nar. conf. 2. ſub tit. de corpore vit. in nouis. S. ay. ſub cod. tit. deciſ. 3.

17 Manum habens mutilatam non poteſt ad Ordines promoueri, cap. expoſuiſti 6. de corpore vit. Flamin. de reſignat. lib. 5. quaſt. 6. num. 48. Bellet. d. tit. de diſciplina clericali num. 20. Campan. d. capit. 17. d. num. 104. Nec illas habens articulas, & aridas, ad miniſterium executionis Ordinum inefficaces Henrig. lib. 14. cap. 8. paragraph. 4. in fine, Flamin. de reſignat. lib. 5. q. 6. num. 49. Campan. d. cap. 17. num. 107. Nec etiam eas tremulas perpetuo habens, præcipue ſi immineret periculum ſubuerſionis ſanguinis, Maiol. de irregul. lib. 2. cap. 24. in fine, Tolet. libr. 1. inſtruct. ſacerd. cap. 25. num. 15.

18 Digno ſinilæ manus carens licet promoueri ex e. lator 55. diſt. tum etiam dextera, vt inibi gloſſa dicit, dummodo illius carentia in alterutra nec magnam operetur deformitatem, neque aliquis ipſorum ſit, qui pernecellarius eſt ad conſecrationem, ſicut pollex, aut index, quorum altero ſi quis careat fit irregularis, Borgaſ. de irregul. tit. de corpore vit. numer. 4. Selu. de benefic. par. 3. quaſt. 5. poſt num. 44. verſ. attendendum, Plac. de delictis lib. 1. cap. 25. num. 9. Salen. in 2. d. Thome q. 65. art. 1. controu. 4. conc. 2. S. ay. de cenſuris lib. 6. cap. 15. poſt num. 12. Bellet. d. tit. de diſciplina clericali §. 7. num. 18.

19 Dignus enim non eſt membrum proprium noſtri corporis Bart. in l. 2. numer. 13. ff. de publi. iudic. & in l. non ſunt liberi ff. de ſtatu hom. & conf. 101. incip. quæritur an digitus par. 1. Felin. in cap. ego N. poſt num. 1. de iureiur. & in cap. cum illorum num. 4. de ſentent. excommunic. Caſſian. in conſuetud. Burgund. rub. 1. §. 5. verſic. per hæc quidem, Farin. in praxi crimin. q. 19. numer. 24. Aloſ. Ricci. d. reſolut. 67. numer. 3. Henrig. d. lib. 14. cap. 8. paragraph. 1. in med. Nauar. conf. 1. num. 1. ſub tit. de corpore vit. in nouis. S. ay. in floribus deciſ. ſub eodem tit. deciſ. 2.

20 Vnde ſi pars pollicis deſit, & notabilem defectum non producat, neque Hoſtiam frangere impediat, minime inducit irregularitatem, dummodo nulla eiuldem præceſſerit culpa, Salen. d. controu. 4. concl. 2. Tolet. libr. 1. inſtruct. ſacerdot. capit. 25. numer. 13. S. ay. d. deciſ. 2. Nauar. d. conf. 1. Bellet. d. tit. de diſciplina clericali paragraph. 7. num. 19. Campanil. d. cap. 17. num. 112. verſ. quimmo.

21 Digno illo carens, qui medius appellatur, eſt irregularis, prout reſoluit S. ay. de cenſur. lib. 6. cap. 15. num. 16. Verum contrarium exiſtimat Campan. d. num. 112. verſ. vitrum, ex eo, quia digitus ille non deſeruit Euchariſtia.

22 Qui ſenos digitos habet in manibus non eſt irregularis, ex Henrig. in ſumm. lib. 14. cap. 8. §. 3. præcipue ſi exercitiuſ vſum non detinent, neque propterea operatio manus incommodatur, iuxta gloſ. in c. qui partem, & ibi Archia. 55. diſt.

23 Et poteſt ſuperfluos digitos ſibi amputare, vel amputari permittere, dummodo nullum inde ſibi vitæ periculum imminuat, aut maior deformitas ſuboriatur, prout auctoritate gloſ. in d. cap. qui partem reſoluit Silueſt. verbo corpore vitiatuſ numer. 4. ſequuntur Maiol. de irregul. lib. 1. c. 14. num. 15. Henrig. d. cap. 8. §. 3. in fine, S. ay. d. lib. 6. cap. 8. num. 2. Bonacina d. punſto 2. num. 11.

24 Capillorum defectus ob morbum Italicum, aut ſimilem procedens, irregularitatem poteſt operari, Episcoporum arbitrio, non ſolum ob ſeditatem, ſed etiam quia aſpectus huiusmodi affectus memorie omnium, aut repetit, aut mandat illius

cauſam incontinentiam ſcilicet, aut aliam nequiorum ſcandalum producentem, ita Campan. d. cap. 17. num. 36. in fine. Illud autem an capilli ſint membra non eſt meum inquirere, altiorum petit indaginem, cum nemo audeat id affirmare teſte P. golin. de irregul. cap. 4. §. 5. ſub num. 1.

25 Facies, quæ eſt pars anterior capitis humani, cõſtans ex fronte, oculis, naſo, malis, ore, & mento, ſi notabiliter deformis ſit, inducit irregularitatem, vt inquit Nau. in man. c. 25. num. 72. aut ſi illa adeo maculata foret, vt propter ſcandalum inhabilis eſſet ad Ordines, Silueſt. verbo homicidium 3. num. 4. verſ. limita ſecundo, vel ſi eſſet aliquib. coloribus vel vulneribus deturpata, ex his quæ ſcribit Maiol. de irregul. lib. 1. c. 21. num. 1. verſ. propterea.

26 Color tamen in facie non eſt quid eſſentialis ſed accidentale, vnde Mauri, & Ethiopeſ faciem nigram habentes, nullo iure reperiuntur prohibiti ſuſcipere Ordines, Maiol. lib. 1. cap. 21. num. 2. Bonacina d. punſto 2. num. 11.

27 Cæcus non poteſt fieri clericus, cap. hinc eſt 49. diſt. cap. fin. 55. diſt. Bellet. d. tit. de diſciplina clericali §. 7. num. 22. Campan. d. cap. 17. num. 51. Henrig. d. lib. 14. cap. 8. §. 2. lit. L. In ſuſceptis tamen Ordinib. miniſtrare poteſt, eaque ad vſum illorum ſpectantia exequi, in quibus viſu non eſt opus, veluti prædicare, & Confeſſiones audire; ac pariter beneficia retinere, illa tamen dato coadiutore, ſi perſonale ſeruitium requirit, Maiol. de irregul. lib. 1. cap. 20. numer. 2. verſ. cæcum vero, Flam. de reſignat. lib. 5. quaſt. 6. num. 37.

28 Carcorum aliqua miranda referunt Guillelm. in cap. Reſignatus verbo in extremis num. 31. & 32. T. naq. de iure primog. q. 21. num. 15. Flamin. d. q. 6. num. 39. eum ſeqq. de Lippo Aurelio Florentino cæco vide multa per Bergomenſem in ſupplemento chroniconum fol. 437. verſo. Et de fratre Carolo Fernando Belgæ Burgenſi à parua ætate oculis capto, & ob id elementorum quoque penitus ignaro, qui tantum ſui miraculum præbuit, vt velut alter Homerus vir in omni ſcientiarum genere doctiſſimus eualeſcit, & in celeberrimo Pariſienſi gymnaſio publice docuerit, & fuit Monachus S. Benedicte, & Diaconus, ſcripſit, ac dictauit, de quo Arnold. lib. 2. de ligno vitæ cap. 64. pag. 409. & cap. 72. agit de Fr. Paulo Genueſi ab infantia cæco, & Monacho Caſſinenſi, anno Domini 1050. & Nicæſius Fordens Machlinia natus apud Flandros, cæcus fuit I. V. D. & publicè idem ius docuit, vt aſſertit Georgius Brans ciuit. lib. 3. in indice verbo Machlinia cart. 26. verbo menſis in ſupplemento Chroniconum fol. 437. verſo & de Roberto Scoto à puerili ætate cæco Theologo eximio, & Epifcopo Amathan. ciuit. in Hibernia ſcribit Campanil. d. cap. 17. num. 68.

29 Monoculus, id eſt cocles, carens, ſcilicet vnicò tantum oculo, non poteſt fieri clericus, etiam primæ tonſuræ, capit. ſi euangelica 55. diſtinct. neque carens pupilla oculi, vt de vtroque fuit deciſum per Rotam, teſte Seraph. deciſ. 625. num. 1. & 3. p. 1. reſoluit Nauar. in man. capit. 27. num. 199. Campanil. d. cap. 17. numer. 70. vbi num. 73. cum Henrig. d. lib. 14. cap. 8. paragraph. 1. & 2. idem aſſertit de habente oculos, ſed alterum ipſorum inhabilem, quia viſu ille caret, quamuis ſanus, & integer alijs videatur, & numer. 74. extendit ad habentem in oculo albuginem, & n. 75. Idem aſſertit in lippis, modo tamen longa, & diuturna, atq; cõtinua ſit lippitudo, & hororem

insipientibus afferat absque subtili inspectione Henric. d. lib. 14. cap. 8. §. 2. in princip. Habens vero maculam in oculo, quae non inducit magnam deformitatem, nec scandalum pariat in populo, non excluditur à clericatu, neque etiam ab Episcopatu, cap. cum tui, de corpore vitiatu, Seraphin. d. decis. 625. num. 3. ubi etiam tenet in hoc casu requiri Episcopi dispensationem.

31 Si quis carens visiva virtute in oculo sinistro, siue Canonis, & tanta polleat virtute in dextro, vt sine deformi faciei conuersione possit legere Canonem, non est irregularis, Nauar. d. cap. 27. num. 199. Sayr. d. lib. 6. cap. 8. num. 8. Bellet. d. §. 7. num. 29. Bonacina d. puncto 2. num. 2.

32 Nasum pressum, aut grandem, vel tortum detinens prohibetur ordinari cap. hinc, & in hinc 46. distincti. videlicet si illius paruitas, magnitudo, vel tortuositas deformitatem pariat, explicat Selua in tract. de benef. par. 3. q. 5. vers. item ille in vrim. post nu. 44. idque arbitrio Episcopi dirimendum censent Paul. in suo canelabro auro par. 2. tit. de irregularit. num. 491 & Campanil. d. cap. 17. à numer. 82. cum sequentibus.

33 Sic etiam abscissio nasi inducit irregularitatem propter deformitatem, Molina de iustit. tract. 3. disp. 70. num. 1. Bonacina d. disp. 7. q. 2. puncto 2. num. 5. Henric. lib. 14. cap. 8. §. 3. lit. E.

34 Os habens deforme, & imperfectum, non est admittendus ad Ordines, videlicet quando foeditatem, ac horrorem generaret, puta, si corrosum, aut contortum esset, Mayol. de irregularit. lib. 1. cap. 21. vers. praeterea. Bonacina d. disp. puncto 2. num. 6. Campanil. d. cap. 17. num. 86. & 87. ubi numer. 91. cum Butr. in cap. exposuisti post. num. 9. de corpore vitiatu.

35 Resoluit non censeri irregularem tardè, & impedite loquentem, vt balbum, sicut erat Demosthenes, & blefum, sicut erat Moyses, nisi vitium hoc, atque defectus tam grandis esset, vt illum detineret perfecte loqui, aut verba explicare, quia tunc ad Ordines non esset assumendus, de quo etiam Puald. par. 2. tit. de irregularitate num. 192. Henric. d. lib. 14. cap. 8. §. 2. in fine.

36 Dentes inter membra non numerantur, vt resoluit Farin. frag. crim. lit. C. num. 375.

37 Et ideo qui, etiam ex indignatione, aut impatentia libimetiipso dentem euulsi, excusque ab Ordinib. non repellitur, ex Abb. in cap. ex parte post. num. 5. de corpore vitiatu, Sayr. d. lib. 6. cap. 8. nu. 16. Bonacina d. puncto 2. n. 6. Puald. par. 2. tit. de irregularit. num. 155. in fine. Verum si notorium sit hanc euulsionem ex indignatione processisse non de facili Ordines sunt concedendi, ex resolutis per siluest. verbo corpore vitiatu num. 5. Mayol. lib. 1. cap. 24. vers. quod ita, Henric. d. lib. 14. cap. 8. §. 2. prope finem. Si vero non voluntaria, sed ex iusta causa, videlicet propter immodicos, & continuos dolores dentium euulsi fiat, nullum dubium est posse Ordines conferri, vt asserit Borgas. in tract. de irregularit. tit. de corpore vitiatu par. 5. numer. 4.

38 Aurem rhembrum esse per gloss. in cap. singula vers. vultus 89. dist. tenent Sor. de iustitia lib. 9. quast. 2. art. 1. Mogil. d. l. 1. r. 25. numer. 5. Farin. d. lit. C. num. 475.

39 Sed verius est dicere non esse membrum cum necessaria non sit auditi, sed est potius tutela, & ornamentum auris, vt tenent Nauar. d. cap. 27. num. 223. vers. septimo inferitur, Cou. in Clem. si furiosus

par. 3. in initio num. 8. vers. primum, Henric. lib. 14. cap. 8. §. 3. in princ. Aloys. Ric. in praxi aurea resolut. 67. num. 2. & ideo auris cartilagine in tam modica carens quantitate, quae potest ita tegi, vt possit sine scandalo ministrare, non eget aliqua dispensatione, Nauar. sub tit. de corpore vit. conf. 5. in nouis.

39 Aurium tamen carentiam propria culpa, aut notorii peccati causa accidentem, quia tunc infamia incurritur, irregularitatem inducere tenent Mayol. d. cap. 25. num. 5. & 6. Henric. d. cap. 8. §. 3. Aulap. 7. disp. 3. dub. 1. Coninch. disp. 8. num. 108. Bonacina d. puncto 2. num. 8. Puald. d. par. 2. tit. de irregularit. num. 158. vers. prima sit, Campanil. d. cap. 17. num. 41. & de surditate vide Paul. Comit. res. spons. moral. lib. 6. q. 95. Reginald. lib. 30. cap. 5. num. 50. Sayr. d. lib. 6. cap. 8. num. 17. Bonacina d. puncto 2. num. 7. Aloys. Ric. ubi proxime. Vnde constat non esse irregularem, cui per vitium praefata fuerunt aures ab hostibus, Henric. d. §. 3. Sturdasti, et si Presbyterio possint insigniri cum nullibi prohiberi videantur, id tamen de omnino surdo vix potest defendi, ideo illis, qui presbyteralem suscepit Ordinem, et si non necessaria, utilis saltem est dispensatio Papae, quae ei permittatur, vt in occulto sine socio aliquando celebret, consuluit Nauar. sub tit. de corpore vit. conf. 6. & conf. 7. num. 3. & 4. in nouis.

40 Clandus potest ad Ordines promoueri, cap. si quis in infirmitate, 55. dist. nisi sit talis, quem oporteat cum baculo accedere ad Altare, cap. nullus Episcopus, ubi gloss. verbo cum baculo, de consecr. distincti. 1. Vel si ligneo pede incedat Abb. in c. 2. numer. 3. de clerico egrot. Flam. de refig. li. 5. quast. 6. numer. 46. Mol. d. disp. 70. numer. 9. Sayr. d. lib. 6. c. 2. num. 22. Bonacina d. puncto 2. num. 15. Henric. lib. 14. cap. 8. §. 1. lit. F. Bellet. d. tit. de disciplina clericali §. 7. num. 23. Campanil. d. cap. 17. num. 127. ubi num. 98.

41 Asserit ordinandum non esse, qui barbam corrosam, aliaue deformitate maculatam habet, & num. 79. asserit non esse admittendam Mayoli sententiam lib. 1. cap. 20. vers. ult. asserentis barbam tingentes non nisi post penitentiam admittendos esse, & quandoque deponendos.

42 Gibbosus, vel curuos esse corpore vitiatu resoluunt Flam. d. q. 6. num. 55. Sayr. de censur. lib. 6. cap. 8. num. 4. Bellet. d. tit. de disciplina clericali §. 7. num. 20. praecipue si nimia in eis sit deformitas, in quo arbitrabitur Episcopus Nauar. in man. cap. 27. num. 199. vers. qualis Gibbus, Campanil. d. cap. 17. num. 103. Puald. de irreg. cap. 50. num. 6. Molina d. disp. 70. num. 8. Bonacina d. puncto 2. num. 9. Henric. d. lib. 14. cap. 8. §. 2. lit. O.

43 Morbosus, cui aliquod membrum lacerum, laesumque est quominus homo aptus sit, non potest ordinari, prout de chiragra si esset continua, & incurabilis, argument. capit. penult. de cleric. egrotat. asserunt Puald. de irregul. capit. 53. paragraph. 1. numer. 1. Campanil. d. cap. 17. numer. 135. ubi numer. 137. idem tenet de podagra.

44 Et scabie laborantes nimiam inducente deformitatem irregulares fieri dicit idem Campanil. d. cap. 17. numer. 163. Molin. d. disp. 70. num. 11. Bonacina d. puncto 2. numer. 19. & faciunt resoluta per Mayol. lib. 1. cap. 18. vers. ad lepram, Sayr. de cens. li. 6. cap. 9. num. 9.

45 Et de paralyti laborantibus, quod irregulares sint, tenent Sayr. d. c. 9. n. 10. Mayol. lib. 2. c. 24. post num. 1. Henric. d. lib. 14. cap. 8. §. 8. vers. eadem ratio, Campanil. d. cap. 17. numer. 164. ubi num. 165. asserit

apoplexiæ morbum idem operari.

46 Item Italico morbo laborans irregularis fit, ſi foris appareat, horroremque & ſcandalum gigneret, vt per *Sayr. d. cap. 9. num. 5. Campanil. d. c. 17. num. 167. Molin. d. diſp. 70. num. 16. Bonacina d. puncto 2. numer. 18.*

47 Quartana febris neminem retrahit ab Ordinibus ſuſcipiendis, *Sayr. d. cap. 9. num. 4. Vgolin. de irregul. cap. 33. §. 2. num. 1. verſ. excipitur etiam, Campanil. d. cap. 17. num. 169.* Febricitantes non poſſunt promoueri, nec antea ſuſceptos Ordines exercere, interim dum febris eos vique adeo intaſerit, vt ipſos conſtitueret extra ſenſus, aut aliàs acutiſſima eſſet *May. lib. 2. cap. 22. num. 1. Sayr. d. cap. 9. n. 4. Campanil. diſt. cap. 17. num. 170.*

48 Morbo comitali correptus Ordines aſſumere non valet, nec in ſuſceptis miniſtrare, etiamſi diu conualuerit, *gloſ. verbo de his in cap. communiter 33. diſt. Franc. Leo in theſauro ſoci eccleſiaſtici par. 2. cap. 8. num. 32. Aluar. Pelag. de planctu Eccleſie lib. 1. cap. 48. lit. F. Nauar. in manuali cap. 27. num. 203. Mayol. lib. 2. cap. 16. num. 4. & declarat huius infirmitatis ſpecies Henric. d. cap. 8. §. 8.*

49 Leproſus promoueri non debet, & ſi iam eſt promotus propter ſcandalum ad celebrandum non permittatur, præcipue ſi eſſet magna deformitas, ſeu abominatio, *cap. 3. de corpore vitiatu. cap. de Reſtoribus & c. tua de clerico agrotante, Bellet. d. tit. de diſciplina clericali §. 7. num. 32. Campanil. d. cap. 17. a num. 160. Henric. d. lib. 14. cap. 8. §. 8. in princip. vbi etiam quod Parochus, aut Episcopuſ ſi leproſus fiat debet habere coadiutorem cum congrua portione.*

50 Furioſi, mente capti, & ij, qui in furorem aliquando verſi inſaniuerunt, non poſſunt fieri clerici, *cap. communiter, cap. uſque adeo 33. diſtinct. cap. infames ante finem 6. quaſt. 1. cap. ſi quis in fine 15. quaſt. 1. Bellet. d. tit. de diſciplina clericali §. 7. num. 36. Campanil. d. cap. 17. a num. 177. Henric. cap. 8. §. 9.*

51 Dæmoniacy, ideſt obſeſſi à demonibus, non poſſunt fieri clerici, *cap. maritum, cap. communiter & ibi gloſ. 1. cap. clerici 33. diſtinct. Aluar. Pelag. de planctu Eccleſie lib. 1. cap. 48. lit. F. Bellet. d. tit. de diſciplina clericali num. 39. Franc. Leo d. cap. 8. num. 33. Campanil. d. cap. 17. numer. 188. Henric. lib. 14. cap. 8. num. 8. litt. A. Molin. d. diſp. 70. numer. 12. Sayr. d. lib. 6. cap. 9. num. 14. Bonac. d. puncto 2. numer. 24.*

52 Qui vero poſt promotionem ſunt à dæmoni- bus obſeſſi, tandiu erunt ab officijs ſuis, ordine, & loco ſuſpenſi, quouſque vnus anni ſpatio per diſcretionem Episcopuſ inueniantur ab huiusmodi calamitate liberatus, & alieni, *d. cap. communiter & ibi gloſ. 1. Nauar. conſ. 5. numer. 3. ſub tit. de atate, & qualitate, Mayol. lib. 2. cap. 15. numer. 3. ver. ſed ſi 15. Tolet. in ſum. lib. 1. cap. 59. num. 3. & 5. poſt Turre- crem. & Sylueſt. Bellet. d. §. 7. num. 40. quamuis exiſtimauerint eis nunquam fas eſſe in illis miniſtrare, etiam poſtquam à dæmonum obſeſſione ſunt liberati. *Borgas tract. de irregul. tit. de corpore vitiatu. nu. 17. Nauar. ſibi contrarius in man. cap. 27. num. 203. poſt Antonin. & Villedieg. Campanil. d. cap. 17. num. 189.* Eſt tamen verum quod Episcopuſ arbitrio totum hoc eſt remittendum, vt penſatis conditionibus morbi, & perſonæ ſciat quid faciendum, *Sayr. d. lib. 6. cap. 9. n. 12. Henric. lib. 14. cap. 8. §. 8. in comment. lit. F. Bellet. d. num. 40. vbi num. 41. aſſerit in mino- ribus Ordinibus conſtitutos à dæmone vexatos**

nunquam aſcendere debere ad maiores, & citat *glo. in c. clerici 33. diſt. & Tolet. in d. cap. 59. n. 2. verſ. 3. §. 3. Gigantes, qui prætenſa corpora, aut pulilli, qui breuia, & humilia haberent (miſi ſint pygmaei) ob hanc ſolam cauſam irregulares non ſunt cenſendi; ſi tamen hæc proceritas, aut nimia breuitas circa uſum Ordinum impedimento ſint, aut ſcandalum gignerent, aut deriſum pariant, itaut à cæ- teris deludantur, ab Ordinibus ſuſcipiendis ſunt re- pellendi, *Mayol. de irregul. lib. 1. cap. 13. num. 9. Vgolin. eodem tract. capit. 48. §. numer. 11. P. adal. in can- delabro aureo tit. de irregul. num. 133. Henric. d. lib. 14. cap. 8. §. 3. prope finem, Sayr. d. lib. 3. cap. 8. na- mer. 3. Bellet. d. §. 7. num. 25. Campanil. d. cap. 17. nu. 143. cum ſeqq.**

54 Abſtemij, ideſt, vinum non bibentes, minime poſſunt ordinari, quia celebrantes oportet com- municare, & datur periculum euomendi: ita *gloſ. in cap. ipſi Apoſtoli, 2. quaſt. 7. Abb. in cap. ex parte nu- mer. 1. de celebrat. Miſſarum, Bonac. commun. crimin. par. 2. verbo Abſtemius fol. 2. Guier. canonic. lib. 2. cap. 4. num. 81. Bellet. d. §. 7. num. 35. Campanil. d. rub. 11. cap. 11. numer. 15. vbi etiam cum Nauarro in manuali. c. 17. num. 304. verſ. 18. aſſerit iſtum poſſe aſſumere minores Ordines, quia non ſeipſum com- municat ſub ſpecie vini *Henric. d. lib. 14. cap. 8. §. 7. prope finem.* Ita etiam, cui vini potio eſt medico- rum conſilio interdicta, prohibetur ordinari, niſi de eorumdem conſilio non poſſet ei obſeſſe parua quantitas *Mayol. diſt. lib. 2. cap. 15. per totum, vbi numer. 2. reſoluit quod ſi aliquis vouit non bibere vinum, aut illi Confeſſor inhibuit, non impediretur ad Sacerdotium aſcendere, aut poſt promotionem miniſtrare, de quo etiam *Vgolin. de irregul. cap. 33. §. 2. num. 5. Ita etiam ſi aliquis ob ſtomachi languo- rem, debilitatem, ac frigiditatem ſoleret ſæpiſſime euomere, minime deberet Ordinibus inſigniri, & il- lis ſi inſignitus eſſet à ſola Miſſæ celebratione pri- uatus diceretur, *Mayol. d. li. 2. c. 26. Hen. d. li. 14. c. 8. §. 7. in fin.****

55 Si alicui ordinato vitium aliquod ſeu defectus corporis abſque culpa proueniret, impedimentum præſtans executioni alicuius actus, ſeu officiij Ordi- nis, tunc ſolum interdicendus eſt ille actus, ſeu of- ficiuſ, ad quod fit inhabilis propter impotentiam, aut defectum, *cap. preſbyterum de clerico agrotante, Vgolin. diſt. cap. 52. §. 1. numer. 2. Nauar. diſt. cap. 26. num. 200. Sayr. diſt. lib. 6. cap. 7. num. 7. ſoar. tom. 5. diſput. 51. ſect. 2. num. 13. Aul. de cenſur. par. 7. diſp. 2. dub. 6. & diſputat. 3. dub. 1. plures refert Ni- col. Garcia de benefic. par. 7. cap. 12. num. 18. Bellet. d. §. 7. num. 27. & 28.*

56 Vnde illi qui in ſpecie *cap. 2. de corpore vitiatu,* duos digitos, & dimidium palmæ amiſit ſine ſua culpa, poteſt conſerri beneficium ſimplex, & non requirens celebrationem, ita *Vgolin. capit. 65. §. 1. num. 4. Henric. lib. 13. cap. 14. §. 1. in commento litt. F. & cap. 56. §. 1. in commento litt. E. & lib. 14. cap. 2. §. 5. in commento litt. E. Sayr. d. lib. 6. cap. 2. num. 23. Azor. inſtitution. moral. par. 2. libr. 6. cap. 4. quaſt. 14. vbi reſoluit eum, qui poſtquā legitime primam tonſurā ſuſcepit ſiniſtri oculi infirmitate, aut capitis morbo ita laborat, vt ad ſacros Ordines promoueri non poſſit, poſſe beneficium ſimplex obtinere, dummodo deformitate non afferat talis morbus, & *soar. d. ſect. 2. num. 18. aſſerit, quod ægrotus morbo impedi- ente uſum Ordinis eſt irregularis ad beneficium cu- ratum de nouo ſuſcipiendum, ad ſimplex non**

ita, si iam sit clericus, ut inde sustentetur, & *Lesius de iustit. lib. 2. c. 34. num. 130.* resoluit, quod clerico incidenti in cecitatem non potest conferri beneficium etiam simplex, cum incapax illius sit quia preces Canonicas recitare nequit.

37 Dispensandi potestas cum huiusmodi corpore vitiatas non nisi Summo Pontifici competit, præcipue si vitium atque defectus adeo est gravis, & enormis, ut notabilem deformitatem faciat: ita *Mandof. in tract. signatur. gratia tit. dispensatio pro corpore vitiatas, vers. alius à Papa, vel de beneficijs par. 3. quest. 5. in 3. qualitat. num. 1. Covarr. in Clem. si furiosus, par. 1. in initio, num. 7. vers. super hoc, Nauarr. in manuali cap. 27. num. 98. & num. 200. vers. 8. Molin. dict. disput. 70. num. 19. Regolin. cap. 52. §. 3. ar. dict. lib. 6. cap. 8. num. 1. Bonac. dict. punct. 2. num. 36. Campanil. dict. rub. 11 cap. 17. num. 202. Miranda in manual. Prælatorum tom. 2. q. 8. art. 3. concl. 2. Alos. Ricc. in praxi auctorat. solut. 16. per totam.*

38 Non obstat glo. verbo *nostra*, & *tua*, in cap. significavit, de corpore vit. quatenus habet Episcopum posse cum corpore vitiatas propria auctoritate dispensare in alijs, quam in Missa, intelligitur enim de dispensatione Episcopi, auctoritate tamen Apostolica prædita, & sic sibi delegata, ita *Covarr. & Alos. Ricc. dictis locis* exponentes, verba illa, auctoritate nostra, id est, tibi commissa, quæ etiam ideo dicitur tua, cum ipsam non valeat commissarius alteri delegare cap. *ultim. in fine, de offic. deleg.*

39 Episcopus tamen poterit dispensare cum habentibus membrum occultum, siue manifestum non sua culpa abscissum, & quando cessat homicidij præsumptio atque huiusmodi membrum non redit ipsum impotentem ad celebrandum, ut resoluit *Miranda d. art. num. 3.* quod esset intelligendum procedere in leuibz vicijs, & debilitationibus, ex sententia Rotæ à *Seraphino decif. 625. num. 5. par. 1.* asserit *Campanil. d. cap. 17. num. 204.* ubi etiam ex eadem decisione asserit huiusmodi dispensationem Papalem, aut Episcopalem non solum requiri pro suscipiendis sacris, sed etiam minoribus, ac prima tonsura.

40 Quod autem dicatur modicum vitium, quæ notabilis deformitas remittitur consideranda arbitrio Episcopi cap. 2 & ibi *glos. penult. & ultim. de corpore vitiatas, ubi Abb. num. 1. Menoch. conf. 96. num. 30. & 31. & de arbit. casu 226. num. 7. 8. 15. & 16. Seraphin. d. decif. 625. num. 4. Henricus. dict. lib. 14. cap. 8. §. 1. Beller. dict. 8. 7. num. 26.* Sic etiam quando dubitatur sitne talis corporalis morbus, vel defectus, qui Ordinis executionem inopedit, vel scandalum gignat, Episcopi est determinare, ita quod non sufficit arbitrium Confessarij, vel alterius Prælati inferioris, ut per *Covarr. in clement. si furiosus par. 1. in initio, num. 5. Aulila par. 7. disputat. 3. dub. 3. Bonacina dict. punct. 2. num. 36. in fine, Nauarr. dict. consil. 1. num. 5. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 30. num. 45.* Respectu vero Regularium ad eundem Episcopum id declarare competit, non autem ad superiores Regulares, nisi eisdem expresse à Sede Apostolica delegaretur, dicunt *Hemiquez d. lib. 14. §. 1. vers. secundo, & Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. quest. 24. art. 4.* quem refert, & sequitur *Campanil. dict. cap. 17. num. 204. ubi num. 207.* asserit corpore vitiatos absque dispensatione promotos si in Ordinibus susceptis ministraverint non incurrere alteram irregularitatem, cum irregularis ex defectu nunquam in alteram incidat irregularitatem,

si promoueatur, & celebret.

S Y M M A R I U M.

- 1 Infamia iuris dicitur, quando ipso iure Canonicis, vel Civili imponitur infamia pena.
- 2 Infames de iure Civili regulariter sunt etiam infames de iure Canon. nisi expresse ius Canonicum illam infamiam aboleat.
- 3 Usurarii sunt infames.
- 4 Usurarii beneficia ecclesiastica assequi non possunt, nec ad illa eligi, aut presentari valent.
- 5 Condemnatus actione furti efficitur infamis, & inhabilis ad Ordines suscipiendos.
- 6 Penitentes solemniter infamie nota laborant.
- 7 Penitentiam solemnem faciens, etiam illa peracta, prohibetur ordinari, non sic penitentiam publicam faciens.
- 8 Episcopus cum solemniter penitentibus propter necessitatem, vel utilitatem ad suscipiendos Ordines minores dispensare potest.
- 9 Apostata etiam si postea ab Inquisitoribus imposita penitentia reconciliatur, sunt infames.
- 10 Histriones, bouffones, ac ludentes in scenis sunt infames.
- 11 Aleatores sunt infames.
- 12 Aleatoribus facta beneficij collatio, si publici sunt, est nulla, si occulti venit irritanda.
- 13 Infames iuris, ut patiantur eosdem effectus, quos ipsammet infamia parere solet, oportet quod sint de crimine in iudicio confessi, vel convicti.
- 14 Sententia requiritur declaratoria de crimine famoso, quod infames, ut quis dicatur infamis infamia iuris.
- 15 Viris, qui casus fuit præcedente iudicis sententia, aut ad terrores damnatus, in eis steterit, ad Ordines promoueri non valet.
- 16 Infamia si prætendatur incursa per sententiam de illa debet constare, nec sufficeret si testibus probaretur latam fuisse.
- 17 Infamia facti dicitur cum quis est notatus de aliquo crimine apud bonos, & graves.
- 18 Infamia iuris de iure potest esse occulta, non sic infamia facti.
- 19 Infamia iuris non solum impedit præfici, sed etiam remoueri facit à dignitatibus habitis; infamia vero facti repellit autem ab obtentis.
- 20 Infamia iuris per Principem aboleri potest, non sic infamia facti.
- 21 Infamia facti contrario facto tollitur.
- 22 Emendatus præsumitur, qui crimen commisit occulte, & confessus est sacerdoti cum satisfactione.
- 23 Criminosus quando præsumitur purgatus, & emendatus.
- 24 Periuus quamuis emendatus non potest à se aboleri infamiam.
- 25 Infames iuris, & facti qui sint in vniuersum commemerantur, & nu. 26. 27. & 28.
- 29 Infames tam iuris quam facti irregulares sunt, & Ordines suscipere ecclesiasticos prohibentur.
- 30 Summus Pontifex solus dispensat in infamia iuris, ac in irregularitate, quæ ex ipsa procedit.
- 31 Episcopus dispensat in infamia facti & in ea, quæ procedit ex delicto, in quo potestatem habet dispensandi.